

- πατρῶιος. <Χο.> οὐπω κακὸν τόδ' εὔδει; 1146
 αἰαῖ τύχας ἄλις γόων,
 ἄλις <δ'> ἀλγέων ἐμοὶ πάρεστιν.
- <Πα.> ἔτ' Ἀσωποῦ με δέξεται γάνος
 χαλκείοις <ἐν> ὄπλοις Δαναϊδᾶν στρατηλάταν, 1150
 τοῦ φθιμένου πατρὸς ἐκδικαστάν.
- <Πα.> ἔτ' εἰσορᾶν σε, πάτερ, ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ [στρ. γ
 <Χο.> φίλαν φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σοί.
 <Πα.> λόγων δὲ παρακέλευσμα σῶν
 ἀέρι φερόμενον οἴχεται. 1155
- Χο. δυοῖν δ' ἄχην, ματρί τ' ἔλιπεν,
 σέ τ' οὐποτ' ἄλγη πατρῶια λείψει.
- <Πα.> ἔχω τοσόνδε βάρος ὅσον μ' ἀπώλεσεν. [ἀντ. γ
 <Χο.> φέρ', ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλλω σποδὸν < >.
 Πα. ἔκλαυσα τόδε κλύων ἔπος 1160
 στυγνότατον ἔθιγέ μου φρενῶν.
 Χο. ὦ τέκνον, ἔβας οὐκέτι φίλον